प्रातर्यथोक्तव्रतपारणान्ते प्रास्थानिकं स्वस्त्ययनं प्रयुज्य। तौ दम्पती स्वां प्रति राजधानीं प्रस्थापयामास वशी वशिष्ठः ॥ ७० ॥ प्रदक्षिणीकृत्य हुतं हुताशं ततश्च होतारमरुन्धतीञ्च। धेनुं सवत्साञ्च नृपः प्रतस्थे सन्मङ्गलोदग्रतरप्रभावः ॥ ७१ ॥ श्रोत्राभिरामध्वनिना रथेन स धर्म्मपत्नीसहितः सहिष्णुः। ययावनुद्वातरयेण मार्गं स्वेनेव पूर्णेन मनोरथेन ॥ ७२ ॥

प्रातरिति। वशिष्ठः प्रातःकाले स्वां राजधानीं प्रति तौ दम्पती सुदक्षिणादिलीपौ संप्रेषयामास किं कृत्वा प्रास्थानिकं यात्रायां उपयुक्तं स्वस्त्ययनं मङ्गलं विरच्य कस्मिन्काले यथोक्तव्रतानां पारणस्य अन्ते किं० वशिष्ठः वशी जितेन्द्रियः ॥ ७० ॥ प्रदक्षिणीकृत्येति। राजा प्रतस्थे किं कृत्वा हुताशं अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य किं० अग्निं हुतं अनन्तरं पुनः किंकृत्वा वशिष्ठं अरुन्धतीं धेनुञ्च प्रदक्षिणीकृत्य किं० धेनुं वत्सेन सहितां किं० सः सद्भिर्मङ्गलैरधिकतरः प्रभावो यस्य सः ॥ ७१ ॥ श्रोत्रेति। स राजा रथेन पन्थानं ययौ किं० सः धर्म्मपत्न्या सुदक्षिणया सहितः पु० किं० सहिष्णुः अर्थात् व्रतादौ दुःखस्य सहनशीलः किं० तेन अनुद्वातः अनुक्लिन्नोरयोवेगो यस्य स तेन अस्खलितसुखेनेत्यर्थात्तरं द्रवोत्प्रेक्षते स्वकीयेन पूर्णेन मनोरथेनेव पु० किं० श्रोत्रयोः कर्णयोः अभिरामः मनोज्ञोध्वनिर्यस्य सः तेन ॥ ७२ ॥

सर्गः २